

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 13/09/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1006

“GIỮ CHỮ TÍN NHẤT ĐỊNH PHẢI PHÙ HỢP VỚI ĐẠO NGHĨA”

Giữ chữ tín là giữ lời hứa, chúng ta cho rằng chúng ta hứa thì phải làm nhưng chúng ta phải xem việc làm đó có phù hợp với luân thường đạo lý, phù hợp giáo huấn của Phật không. Có những người không phân biệt tốt xấu, họ cho rằng họ giữ chữ tín nhưng họ làm những việc trái với đạo nghĩa, tiếp tay cho cái ác.

Ngày trước, khi Hòa Thượng đến giảng ở một ngôi chùa mới xây dựng rất nguy nga, Hòa Thượng giảng được 1/3 bộ Kinh thì nơi đó xảy ra việc tranh chấp. Đại chúng cãi nhau rất ác liệt. Hòa Thượng trở về hỏi Thầy Lý Bình Nam, Thầy Lý nói Hòa Thượng không cần đến đó giảng nữa vì Hòa Thượng giảng họ cũng không nghe. Nếu họ nghe được, thâm thấu lời giáo huấn của Phật thì họ không tranh chấp như vậy. Khi chúng ta hứa, chúng ta muốn thực hiện lời hứa của mình thì chúng ta phải xem lời hứa có đúng với đạo nghĩa Cha Con, Vua tôi, Thầy trò, vợ chồng, bạn bè hay không.

Một lần, tôi đi giảng ở một nơi rất xa, tôi vừa đến cửa thì thấy nơi này không phù hợp nên tôi đã quay đầu. Nhà Phật, khi đại chúng đến cúng dường, trước khi tiếp nhận thì phải hỏi đồ vật đó có thanh tịnh không. Hôm trước, trong “**Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục**” Hòa Thượng nói người xưa, khi nhận cúng dường thì phải nói pháp cho đại chúng nghe để đền trả ơn đức của họ. Chúng ta có thể nói trong thời gian 3 phút hay 5 phút tùy theo khoảng thời gian họ có. Chúng ta không nói lời thừa mà phải nói những lời cần thiết, có ích cho họ.

Chúng ta phải học để chúng ta có đạo nghĩa trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật. Chúng ta giữ chữ tín phải hợp đạo nghĩa. Chúng ta vì chữ tín mà khơi dậy đạo nghĩa. Chúng ta phải nói thẳng, nói thật để người ta nhận ra việc sai lầm. Người xưa dạy chúng ta: “**Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thụ**”. Chúng ta không kết giao với người không có đạo nghĩa, không nhận vật phi nghĩa. Một vật không phải của chúng ta mà chúng ta tìm mọi cách để lấy thì chúng ta sẽ gặp phải tai ương.

Hòa Thượng nói: **“Trong vòm trời này, đừng ai nghĩ đến việc chiếm tiện nghi của ai”**. Chúng ta chiếm của người dù là một ngọn rau, ngọn cỏ thì chúng ta nhất định phải trả trong đời này hoặc đời sau. Chúng ta cho rằng chúng ta hứa thì phải làm nhưng chúng ta phải xem việc làm đó có phù hợp với đạo nghĩa, luật pháp hay không. Chúng ta giữ lời hứa mà chúng ta làm những việc trái pháp luật, không phù hợp với đạo thì chúng ta đã sai rồi!

Hòa Thượng nói: **“Người quân tử ở thế gian đều trọng chữ tín. Đây gọi là “Ngôn nhi hữu tín”. Lời nói phải có chữ tín. Phật pháp gọi đây là có trí tuệ. Phật pháp nói có những tình huống đặc biệt nếu đối phương làm những việc trái với đạo nghĩa thì chúng ta có thể không giữ chữ tín”**.

“Ngôn nhi hữu tín” nghĩa là chúng ta nói ra những gì chúng ta đã làm và làm những gì chúng ta đã nói. Chúng ta không nói để người khác làm còn mình thì không làm. Thí dụ, bạn đồng tu với chúng ta theo tà ma, ngoại đạo thì chúng ta không thể thuận theo họ. Tôi có cảm nhận rất sâu sắc về việc này, hơn mười năm tôi đi giảng khắp miền Nam Bắc, nơi nào họ cần cầu những đạo nghĩa của Tịnh Độ thì tôi đến. Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta đã hứa nhưng họ không làm đúng với đạo nghĩa thì chúng ta có thể không giữ chữ tín”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta qua lại với người và chúng sanh, điều quan trọng nhất là chúng ta phải thành thật. Chúng ta nói thì phải làm, chúng ta chỉ nói những gì mình đã thật làm và làm những gì mình đã nói”**.

Chúng ta nhìn thấy người khác phiền não thì chúng ta khuyên họ buông xả nhưng khi chúng ta gặp chuyện thì chúng ta dính mắc; chúng ta bảo người phải phát tâm Bồ đề, cúng dường nhưng chúng ta lại cực lực bỏ vào thì đây gọi là **“Ngôn nhi bất tín”**.

Hơn mười năm qua, tôi chỉ học và chỉ nói những lời Hòa Thượng đã dạy. Tôi không tiếp nhận pháp nào khác. Tôi đã xác quyết, suốt cuộc đời chỉ theo một vị Thầy, một bộ Kinh, một thế giới Tây Phương Cực Lạc để trở về. Tôi chỉ nguyện về thế giới Tây Phương Cực Lạc, nếu không vắng sanh thì đọa địa ngục. Tôi không nguyện đời sau giàu có hay làm pháp sư. Chúng ta nguyện như vậy thì chúng ta phải tự thúc liễm mình.

Người thế gian cũng triệt để giữ chữ tín, xem chữ tín như sinh mạng, không vì lợi mà bội tín. Thầy Thái kể một câu chuyện trong bộ **“Quần Thư Kỷ Yếu”**. Một vị quan đi sứ có mang theo một thanh kiếm báu. Khi Ngài đi qua một quốc gia để xin được thông quan đi tiếp, nhà vua nhìn cây kiếm báu thì ông rất thích. Vị quan đi sứ đó nghĩ rằng khi đi sứ về thì ông sẽ tặng cây kiếm cho vua. Khi vị quan đó đi sứ về thì nhà vua đã băng hà nên ông tìm đến lăng

mộ vua để treo cây kiếm lên. Mọi người thắc mắc thì ông nói tuy ông chưa nói ra nhưng ông phải thực hiện lời hứa với chính mình. Người xưa rất trọng chữ tín!

Chúng ta là người học Phật, tương lai chúng ta làm Phật Bồ Tát, chúng ta phải giữ chữ tín nhưng không trái với đạo nghĩa. Ngày trước, trên đường đi Không Lão Phu Tử gặp một đám người đang tập hợp quân tạo phản. Họ yêu cầu ông phải hứa không nói cho ai biết về việc này thì họ sẽ cho qua. Khi Không Lão Phu Tử đi qua đó thì Ngài liền đến báo quan là có nhóm người đang tạo phản. Chúng ta phải giữ chữ tín với người có đạo nghĩa. Hòa Thượng nói: **“Trong những trường hợp chúng ta có thể không giữ chữ tín vì đối phương không trọng chữ tín”**.

Chúng ta phải dùng tâm chân thành, tâm yêu thương, nói thẳng, nói thật với người. Chúng ta hoàn toàn vì họ mà nói chứ không vì ta mà nói. Họ có giận, ghét chúng ta nhưng qua thời gian họ sẽ hiểu và sẽ tri ân chúng ta. Hòa Thượng nói: **“Không vì chính mình cầu an lạc chỉ nguyện chúng sinh được là khổ”**. Lời nói, việc làm của chúng ta phải chân thật vì người mà lo nghĩ. Chúng ta đa phần đều vì thuận lợi cho mình, muốn việc của mình được tốt nên chúng ta nói những lời dễ nghe. Chúng ta chưa làm được như người quân tử ở thế gian. Chúng ta phải nói những lời chân thật dù những lời đó bất lợi cho chúng ta có lợi cho người.

Có người khuyên tôi, khi giảng bài tôi nên khen nhiều hơn thì sẽ có nhiều người thích nghe. Tôi thấy người làm việc sai trái thì tôi sẽ nhắc ngay. Tôi nói bằng thái độ chân thành, muốn người có tiến bộ. Tôi không nói để được lợi ích cho mình còn người thì bị thiệt thòi.

Hòa Thượng nói: **“Đạo lý của nhà Nho và nhà Phật đều nói rất rõ ràng, trong những trường hợp đặc thù với những người trái với đạo nghĩa thì chúng ta có thể bội tín”**.

Chúng ta đến một nơi mà họ chưa làm đúng như pháp, chưa làm đúng đạo nghĩa thì chúng ta phải nói pháp, nói những lời dạy của Hòa Thượng cho họ nghe. Họ không nghe là việc của họ nhưng chúng ta đã làm tròn bổn phận của mình. Chúng ta nói một lần họ không nghe thì chúng ta nói hai lần, ba lần khi nào họ đuối thì chúng ta đi.

Một lần tôi đến giảng ở Phan Thiết, tôi nói gần 2 giờ mà mọi người vẫn ngồi nghe. Mọi người muốn tôi giảng tiếp buổi chiều. Có một gia đình Phật tử mời tôi ghé thăm, trong nhà họ ở bên trên có đạo tràng **“Vô Lượng Thọ”** nhưng ở tầng dưới họ bán hải sản khô. Tôi khuyên họ dứt khoát phải dừng lại việc sát sanh, họ không trực tiếp nhưng đang gián tiếp giúp người khác sát sanh. Đây không phải là việc tốt. Tôi nói cực lực nhưng khoảng một năm sau tôi ghé

qua thì họ vẫn bán hải sản và bán thêm cả rượu tây. Tôi nói thẳng, nói thật bằng những lời chân thành nhưng họ không nghe đó là việc của họ.

Trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*” nói: “*Dĩ thân tác tức*”. Chính mình phải làm gương. Chúng ta phải làm ra tấm gương của một người tu hành, của một người tu Tịnh Độ. Chúng ta mở đạo tràng “*Vô Lượng Thọ*” mà chúng ta bán hải sản, bán rượu Tây thì người khác cũng sẽ học theo. Mọi khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế của chúng ta là biểu pháp, là tấm gương cho người. Người khác bắt chước làm theo chúng ta, nếu chúng ta làm sai thì dẫn tới rất nhiều người sai.

Cách đây gần 20 năm, khi tôi giảng ở chùa Ngòi, Hà Đông, một số người muốn nói chuyện với tôi, họ nói họ là ma, có một người đời trước là Thầy dẫn đạo của họ nhưng đời này người đó bỏ tu hành và đang đi buôn heo. Đời này, người Thầy dẫn đạo của họ không tu hành nữa nên những linh hồn này muốn hại chết người Thầy đó. Họ nói rằng, người Thầy này phải tu hành thì họ mới được mát mẻ. Hòa Thượng từng nói: “*Khi hơi ấm còn trong tay, khi linh hồn còn ở trong thân tứ đại thì phải mau làm những việc cần làm!*”. Tôi khuyên họ ở lại chùa quy y với Sư Bà. Họ vẫn muốn chia thành hai nhóm, một nhóm ở lại chùa quy y, một nhóm đi theo người kia xem họ có tu hành không. Đời trước người kia dạy sai một nhóm người nên họ tìm để đòi nợ. Việc này rất đáng sợ!

Nếu tôi không nói những gì người khác làm sai thì đó là trái với lương tâm, không tròn đạo nghĩa. Hòa Thượng nói: “*Trong đối nhân xử thế tiếp vật chúng ta phải “Ngôn nhi hữu tình”. Chúng ta phải lấy đạo nghĩa làm tiêu chuẩn. Họ đúng đạo nghĩa thì chúng ta phải giữ chữ tín. Nếu họ trái với đạo nghĩa thì chúng ta có thể không giữ chữ tín*”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!